

L'OPINIÓ

Ay VI - Número 498
Preu: 10 cèntims

BARCELONA - Diumenge, 8 de gener de 1933

Han estat processats nou regidors de la Dictadura, entre ells, l'ex-baró de Viver.

Feia vuit mesos que l'assumpte dormia a l'Audiència, que presideix el senyor Anguera.

LES CAMPANYES DE «L'OPINIÓ»

A L'AUDIENCIA HI COMENÇA A ENTRAR LA REPUBLICA

LA JUSTICIA DE BARCELONA JA S'HA ADONAT QUE POTSER QUEDARA MILLOR COMENÇANT A PROCESSAR ELS REGIDORS DE LA DICTADURA QUE NO PAS PROCESSANT PERSONES DIGNES DE L'ESQUERRA I AFAVORINT REGIDORS EXPULSATS

HAN ESTAT PROCESSATS L'EX-BARO DE VIVER I ELS EX-REGIDORS DAMIANS, BARRIE, VIA VENTALLO, RAMON, LLANSO, JUNCADILLA, NAVARRO PERARNAU I RIO DEL VAL

EL SENYOR ANGUERA JA HA FET TARD

Podia haver-hi algú que quan dèiem que el senyor Anguera era parcial, cregués que li volíem mal. El senyor Anguera intentà desviar les nostres acusacions, presentant-les com una campanya personal contra ell.

Nosaltres li hem contestat amb arguments que demostraven que la Justícia que feia des de l'Audiència era partidista; que afavoria els catòlics —quan eren demanat el processament d'algun d'ells—; que es posava al costat dels regidors expulsats per motius d'ordre moral i en contra dels seus acusadors; que mentre tractava de processar tot l'Ajuntament actual —i si hi troba motiu, que el processés— en canvi sabotjava tot el que aquest Ajuntament republicà realitzava encaminat a punir els homes que han passat per la Casa de la Ciutat i han servit interessos particulars en perjudici dels generals, amb responsabilitat criminal, segons els lletrats.

Hem dit això, i els fets ens van donant la raó. Diguérem que per injúries a l'Escola Normal de la Generalitat, apreciats pels pèrits els danys i perjudicis en 150.000 pessetes per a cada un dels processats, el jutge Eira només havia demanat 3.000 pessetes de fiança i que això era una burla. I només els havia demanat 3.000 pessetes perquè es tractava del director d'El Matí; del director de palla del D I C; del director d'un setmanari catòlic de nom Flama.

El nostre comentari ha servit perquè sortís un altre jutge, el senyor Diez Rodríguez, que tenia dos redactors de El Correo Catalán per a processar, i els ha demanat 10.000 pessetes de fiança a cada un, en lloc de les 3.000 que pel mateix delictes el jutge Eira havia posat com a tarifa.

Diguérem que hi havia una pila de demandes de l'Ajuntament entretingudes a l'Audiència, algunes d'elles de feia més d'un any, i tot i haver dit el senyor Anguera que tot seguia el seu curs normal, s'ha vist ben bé que no era tan normal, i els nostres comentaris i la llista que publicarem dels regidors i tinentes d'alcalde de la Dictadura, que encara no havien estat processats, a pesar que l'Ajuntament de Barcelona ho demanava, han servit perquè també la Justícia es mobilités una mica, i els processaments dictats ahir contra l'ex-baró de Viver, i contra els tinentes d'alcalde i regidors de Primo de Rivera, Via Ventalló (gendre de Martínez Anido), Navarro Perarnau, Barrie, Damians, Juncadilla, Llansó, Ramón i Rio del Val, ens han vingut a donar la raó i demostren, als que no ho volien entendre, que les nostres acusacions no eren gratuïtes.

Però ja és ben trist per a un país que la Justícia s'hagi de bellugar perquè des dels diaris se l'empenyi, i que no demostrï la seva diligència espontàniament i, sobretot, imparcialment.

Avui per avui, ens hem de felicitar que almenys haguem aconseguit que es rectificés, en part, el procediment que se seguia. Queda en peu, però, que des de l'Audiència les coses no es fan marxar prou bé, que la República encara no hi ha entrat, i que el senyor Anguera ha rebut aquests dies el testimoni de simpatia de periòdics tan republicans com A B C, Informaciones, El Debate, El Imparcial, Diario de Barcelona i El Correo Catalán, els mateixos que difamen el règim des del primer dia, que es posaren al costat de Sanjurjo i de totes les bretolades intentades contra la llibertat popular, i els que estan encara al costat dels deportats de Villa Cisneros.

El senyor Anguera podrà rectificar i fer marxar el que hem denunciat que no marxava bé a l'Audiència, però el que no podrà rectificar és això: que tota la premsa monàrquica estigui al seu costat d'una manera absoluta.

I quan es produeix aquest fet: que tota la premsa més antirepublicana es posi decididament al costat d'una autoritat republicana, senyal que aquesta autoritat serveix bé els interessos dels enemics de la República. I aleshores el Govern no té més remei que acceptar-li la dimissió que no hagi presentat.

Que és el que li passarà al senyor Anguera. Encara que ara, a corre-cuita, vulgui evitar-ho, rectificat la seva conducta.

Es inútil. Ja ha arribat tard.

ANGUERA DE SOJO, ENEMIC DE LA REPUBLICA

"Justicia Social" d'ahir diu, sota aquest mateix títol:

"Els jutges regentats per Anguera de Sojo, l'ex-governador de les arbitriats, han inventat una manera nova de fer justícia. Des d'ara, en aquesta Barcelona venturosa, el pitjor delictes no serà delinquir, sinó acusar el delinqüent.

Des d'ara un delinqüent serà posat en llibertat mitjançant fiança de 5.000 pessetes: sobretot si ha delinquit estafant el poble. I un ciutadà assedegat de justícia assegurarà la seva llibertat mitjançant fiança de 6.000 duros!

Per on Anguera de Sojo, sota el Govern republicà i esquerrà, ens ha resultat un segon coronel Ibáñez. Incommovible com ell! Dipositari de la fe pública i republicana, com ell!

No creiem que coses semblants passin en cap ciutat civilitzada del món. No creiem que la prudència ciutadana de Barcelona pugui ésser escarnida més enllà d'un límit que ja hem ultrapassat.

Tot Barcelona honrada està, aquesta vegada, al costat dels homes d'Esquerra Republicana de Catalunya, perquè tota ella se sent vexada amb

la vexació que la justícia els ha fet.

En expulsar els regidors que delinquiren, els directius d'Esquerra Republicana de Catalunya compliren un dels deures més sagrats dels partits polítics veritablement democràtics. Castigar aquests homes seria tant com bandejar de Catalunya l'honestat, la sinceritat política, la virtut ciutadana. Seria tant com estendre carta d'immunitat a tots els aventurers dels baixos fons polítics, lliurar-los la col·lectivitat, retornar a les hores negres de l'hegemonia lerrouxista.

Això podrà plaure a Anguera de Sojo, home d'ànima mesquina, que vol venjar suposats greuges des de l'alt i immerescut càrrec que en mala hora li lliuraren els mateixos que ara sofreixen la seva rancúnia de beat que es confessa i es fa perdonar cada setmana. Però això no pot plaure a Barcelona, a Catalunya, a ningú que hagi somiat alguna vegada en la regeneració tica i política de la nostra terra.

Anguera de Sojo s'ha fet incompatible amb la República i amb Catalunya!

¿Què espera el Govern de Madrid per a foragitar-lo?"

ES AGREDIT EL REGIDOR EXPULSAT D'ESQUERRA REPUBLICANA SENYOR JAUME VINYALS

Divendres, a les deu del vespre, en passar pel carrer de Montseny, de Gràcia, el regidor expulsat d'Esquerra Republicana de Catalunya, senyor Jaume Vinyals, acompanyat de la seva esposa i filla, fou agredit per un grup de sis o set individus, un dels quals, amb una porra de goma, donà diversos cops al senyor Vinyals.

L'agredit i els seus familiars demanaren auxili, presentant-se els vigilants i serenos del barri i els escassos transeünts que passaven per aquell lloc, els quals els atengueren degudament.

El senyor Vinyals resultà amb una lleugera lesió al cap, a la part mitja del crani, i la seva senyora i filla amb forta excitació nerviosa.

Els agressors, que anaven amb gabardina i estaven arrecerats a un taxi, després de realitzar el fet desaparegueren, sense que es practiqués cap detenció.

Després el senyor Vinyals presentà la corresponent denúncia a la delegació de policia del districte.

Ens cal expressar el nostre sentiment per aquest fet, com a ciutadans i com a militants d'un partit polític que ha jutjat i fallat severament contra el senyor Vinyals el procés que li fou instruit amb motiu de la seva conducta a l'Ajuntament.

(Segueix a la pàgina 4)

LA NOSTRA CAMPANYA JA HA COMENÇAT A DONAR FRUIT

La secció tercera de l'Audiència ha dictat aute de processament contra els nou regidors de la Dictadura que formaven la Comissió permanent l'any 1925, als quals s'assenyala la quantitat de 250.000 pessetes en concepte de responsabilitat civil

Dies enrera afirmàvem que la justícia de l'Audiència no donava pas gaires proves d'activitat quan es tractava de donar curs a les demandes de responsabilitat criminal que l'Ajuntament de Barcelona presentava contra regidors de la Dictadura incursos, segons els lletrats, en aquella responsabilitat, les quals dormien el son dels justos a l'Audiència.

El senyor Anguera va tenir a bé declarar als periodistes que no hi ha-

via tal inactivitat i que aquestes demandes seguien el seu curs normal.

Li contestàrem que era un curs una mica lent, perquè n'hi ha de presentades pel novembre de 1931, i ningú no té notícia que s'hagi fet res.

Es veu que fet i fet, les nostres queixes sobre la parcialitat de la Justícia a l'Audiència de Barcelona, que tanta pressa tenia a processar homes dignes, acusadors de regidors deshonestos i no en tenia cap a processar

delinqüents de la Dictadura, han fet desempolisar aquelles demandes.

Més val així.

Ahir la secció tercera de l'Audiència dictà aute de processament contra els regidors de la Dictadura, que formaven la Comissió permanent de l'Ajuntament, l'any 1925, en l'assumpte de la cessió, sense concurs, de les valles del carrer de Pelayo a l'empresa Roldós-Tiroleses.

Són processats l'ex-baró de Viver i els regidors Perarnau, Damians, Barrie, Via Ventalló, Celestí Ramon, Juncadilla, Llansó i Rio del Val.

A tots ells se'ls decreta la llibertat provisional amb l'obligació de presentar-se cada quinze dies, i a més, com a responsabilitat civil se'ls assenyala la quantitat de 250.000 pessetes, que podran dipositar mancomunadament o solidàriament.

Aquest assumpte dormia a l'Audiència des de maig de 1932.

Hi dorm encara el de la responsabilitat criminal per la destrucció dels llibres del Negociat de Cultura de l'Ajuntament, destruïts perquè estaven escrits en català, per qual delictes l'Ajuntament es querellà i demanà el processament dels regidors de la Dictadura, responsables.

Aquesta demanda fou presentada pel novembre de 1931, és a dir, fa catorze mesos. Segons el senyor Anguera, segueix el seu curs normal.

Celebrariem que el senyor Anguera s'esmenés i que d'ací uns quants dies poguéssim llegir que l'afer marca per haver entrat en una normalitat més activa. Tot això és més pràctic que no pas fer declaracions gratuïtes.

— Ni Sanjurjo, ni els jesuïtes, ni la F. A. I., ni els moros "amigos" de Bat-Tazza, no han de poder amb aquesta marreca?
— I tan planer que trobà el camí el general Pavia!